

AVIZ

referitor la propunerea legislativă pentru modificarea Legii gazelor nr.351/2004

Analizând propunerea legislativă pentru modificarea Legii gazelor nr.351/2004, transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr.B184 din 05.04.2007,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil propunerea legislativă, cu următoarele observații și propuneri :

1. Propunerea legislativă are ca obiect modificarea Legii gazelor nr.351/2004, cu modificările și completările ulterioare, în sensul înlăturării unora dintre facilitățile de care beneficiază, în prezent, titularii de licențe în domeniul gazelor, respectiv a exercitării de către aceștia, cu titlu gratuit, a drepturilor de uz și de servitute asupra proprietăților afectate de capacitățile energetice, inclusiv prin scutirile acordate de la plata redevenței pentru concesionarea bunurilor din proprietatea publică, măsuri propuse, din perspectiva necesității de întărire a autonomiei financiare și implicit, a autonomiei locale de care dispun autoritățile administrației publice locale, potrivit legii.

Propunerea legislativă face parte din categoria legilor organice, împrumutând caracterul actului normativ asupra căreia se intervine legislativ. În aplicarea dispozițiilor art.75 alin.(1) din Constituție, prima Cameră sesizată este Senatul.

2. Din punct de vedere al dreptului comunitar, demersul legislativ de față cade sub incidența reglementărilor statuate la nivelul instituțiilor UE, subsumate politicii europene în domeniul Energiei, în segmentul legislativ - Hidrocarburi, sectorul - Alte măsuri. Astfel, în aplicarea prevederilor din Tratatul CE, la nivelul dreptului comunitar derivat, tangență obiectului de reglementare al propunerii legislative analizate, semnalăm Directiva 2003/55/CE a Parlamentului European

și a Consiliului din 26 iunie 2003 privind normele comune pentru piața internă în sectorul gazelor naturale și de abrogare a Directivei 98/30/CE, act juridic comunitar transpus în legislația națională de profil, în procesul armonizării legislative.

Menționăm în acest sens că preluarea Directivei nr.2003/55/CE în contextul legislației naționale din domeniul gazelor, a fost asigurată prin adoptarea Legii nr.351/2004, modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.116/2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.288/2005, ca urmare a angajamentelor asumate de România față de UE, stabilite, inițial, prin Documentul de poziție, aferent Capitolului 14 de negociere - Energia și, ulterior, prin Tratatul de aderare a României la UE, ratificat prin Legea nr.157/2005.

Politica europeană în domeniul energiei, reflectată, ca atare, și sub aspect juridic, în *acquis*-ul comunitar corespondent, prezintă trei obiective majore: asigurarea surselor de aprovizionare, realizarea unei piețe unice concurențiale pentru resursele energetice, precum și, protecția mediului înconjurător. Aceste obiective majore ale politicii UE în domeniul energetic, opozabile deopotrivă și sectorului gazelor naturale, sunt reiterate și dezvoltate, prin instituirea unor măsuri subsecvente, menite a contribui la atingerea acestor deziderate, inclusiv în contextul actelor comunitare de profil.

Astfel, în materia pieței interne din sectorul gazelor naturale, așa cum este aceasta reglementată de normele europene comune, integrate Directivei 2003/55/CE, transpuse ca atare și în spațiul juridic național, cu respectarea principiului subsidiarității, prin dispozițiile Legii nr.351/2004, cu modificările și completările ulterioare, sunt statuate o serie de exigențe, sub forma unor principii generale ce guvernează ansamblul activităților desfășurate în sectorul gazelor naturale, cum ar fi realizarea unei piețe concurențiale, sigure și durabile din punct de vedere al protecției mediului înconjurător, fără nici o discriminare în ceea ce privește drepturile și obligațiile întreprinderilor de profil.

Mai mult, aceleași prevederi ale Directivei 2003/55/CE, conferă dreptul statelor membre de a impune întreprinderilor din sectorul gazelor naturale, în interesul economic general, obligații de serviciu public care pot privi securitatea, inclusiv securitatea aprovizionării, regularitatea, calitatea și prețul furnizării, precum și protecția mediului, prin eficiența energetică și protejarea climatului, obligații care se cer a fi clar definite, transparente, nediscriminatorii și controlabile, ce trebuie să garanteze egalitatea accesului la consumatorii naționali pentru întreprinderile din UE.

În raport de aceste exigențe comunitare în domeniu și la care România s-a aliniat, sub aspect legislativ, urmare angajamentelor asumate față de UE, se cuvine a menționa că, în virtutea principiului subsidiarității, în efortul de transpunere a normelor comune europene, statul român a optat pentru acordarea unor facilități agenților economici din sectorul gazelor naturale, printre care se regăsesc și cele propuse de către inițiatori a fi eliminate, competența de reglementare aparținând într-o asemenea materie, autorităților naționale.

Astfel, din perspectiva cadrului juridic comunitar privitor la sectorul gazelor naturale, asigurat de prevederile Directivei 2003/55/CE, considerăm că propunerea inițiatorilor privind instituirea cu titlu oneros, atât a concesiunii bunurilor proprietate publică a persoanelor juridice, respectiv, a închirierii bunurilor proprietate publică sau privată a persoanelor fizice sau juridice, cât și a exercitării dreptului de uz și de servitute asupra proprietăților publice și private, afectate capacităților energetice, nu contravine dreptului comunitar, atâta timp cât ansamblul cerințelor comunitare, mai sus amintite, sunt respectate.

3. Semnalăm că, recent, Secretarul General al Senatului a transmis Consiliului Legislativ spre avizare, cu adresa nr.B142 din 15.03.2007 o propunere legislativă prin care se intervine asupra Legii nr.351/2004. În vederea evitării dezbaterii în paralel, în cadrul Parlamentului, a mai multor propuneri legislative care să vizeze același domeniu, sugerăm dezbateră concomitentă a acestora și adoptarea unui singur act normativ.

4. La **titlu**, întrucât intervenția legislativă vizează atât modificarea cât și completarea actului normativ de bază, este necesară înlocuirea sintagmei „privind modificarea” cu sintagma „pentru modificarea și completarea”.

5. La **partea introductivă a art.I**, pentru o corectă informare asupra actului normativ de bază, sintagma „modificată și completată prin Ordonanța de Urgență a Guvernului României nr.116 din 14 iulie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.660 din 25 iulie 2005 aprobată prin Legea nr.288/2005” urmează să fie înlocuită cu sintagma „cu modificările și completările ulterioare”.

6. Întrucât, potrivit exigențelor de tehnică legislativă, litera nu constituie element structural al actului normativ, părțile dispozitive ale punctelor **art.I** care se referă la intervenții asupra literelor din actul normativ de bază, trebuie reformulate, conform următoarelor exemple:

„La articolul ..., după litera ...) se introduce o nouă literă, lit. ...), cu următorul cuprins:”;

„La articolul ..., litera ...) se abrogă”;

„La articolul ..., litera ...) se modifică și va avea următorul cuprins:”;

„La articolul ... alineatul (...), după litera ...) se introduce o nouă literă, lit. ...), cu următorul cuprins:”.

7. La **art.I pct.1**, referitor la lit.j) nou introdusă la art.17, apreciem că norma este inutilă, deoarece obligația de plată este o obligație care rezultă din prevederile contractelor de concesiune sau de închiriere, unde se dezvoltă modalitatea de plată precum și sancțiunea în cazul în care obligația de plată nu este respectată. Această observație o formulăm și pentru **art.I pct.2** și **art.I pct.4**, în ceea ce privește obligația de plată a redevenței și plata chiriei. Totodată, semnalăm că uzual „contravaloarea închirierii” este denumită „chirie”.

8. La **art.I pct.8**, referitor la modificarea propusă pentru alineatul (2) al articolului 90, semnalăm că plata de taxe și impozite este un apanaj al exercitării dreptului de proprietate asupra unui teren, fiind în sarcina proprietarului. Ca urmare, apreciem că nu se poate institui obligația utilizatorilor unor terenuri sau beneficiarilor unor drepturi de uz sau servitute asupra terenurilor de a plăti taxe și impozite.

9. La **Art.II**, pentru o exprimare consacrată în actele normative, este necesară reformularea textului, astfel:

„Art.II. - Legea gazelor nr.351/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.679 din 28 iulie 2004, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege, se va republica, dându-se textelor o nouă numerotare”.

PREȘEDINTE

dr. Dragoș ILIESCU

București

Nr. 535/2.08.2007